

Мин Раис Каюм улы Вергасов белән күптәннән район үзәге булган Атюрьево авылынын бер урамында яшим.

Н.П.Огарев исемендәге МГУны тәмамлангач, Кадошкино районында берәз хезмәт итеп алгач, Раис Каюм улы янадан Атюрьево районына кайтты. Авыл хужалыгы идарәсендә техник саклык инженеры, ә 1977нче елдан россельхозуправлениедә баш инженер буларак эшли башлады.

Ничектер Раис Каюм улы Вергасов белән мина, РК КПССнын пропаганда һәм агитация бүлегә инструкторына, бюрога зур сорау әзерләргә туры килде. Күп тырыштык. Шуннан Раис Каюм улы, дәлилләр белән чыгыш ясады. Анын чыгышы РК КПССнын беренче секретаре В.И.Кабаевка бик тә ошады. Бу чыгыштан сон ул КПСС райкомы кадрлары резервына кертелде. Ә 1982 елны Усть-Рахмановканын «Коммунар» колхозына, колхозчылары жыелышында, Р.К.Вергасовны председател итеп сайладылар. Ул данлыклы шәхес булган Шәйхулла Исмаил улы Старковнын алмашы иде. Шәйхулла Исмаил улы берничә дистә еллар туган авылы Усть-Рахмановкада «Коммунар» колхозы житәкчесе буларак, малчылык һәм өсемлекчелек буенча алдынгы колхоз дәрәжәсенә күтәрде. Данлыклы колхозны, үзенен 660 эре мөзезлесә, мен баш сарыгы, 3 мен гектар чөчөлмәгән жире, ике меннән артык чөчөлгән ашлыгы белән кабул итә Раис Каюм улы Вергасов. Күп тырышырга туры килә. Һәм 1988 елда, булган унышларны үстереп, колхоз эшләре тагы да югарыга үрмәли: эре мөзезлесен 1300гә һәм сарыгын 2000 башка кадәр арттыра. Сотләре дә район буенча ин күп – сыер башыннан 3500 литр савып ала башыйлар. Шул елларда колхозчыларнын югары зарплаталары да куандырып торды. Шундый темплар белән алга 18 ел атлый «Коммунар» колхозы житәкчесе. Ул халыкны яхшылап ойрәнә, кешеләр белән уртак тел таба белә. Житәкче буларак таләпчән дә һәм шул ук вакытта гадел дә булды: тырышларын бүләкләде, олылырын хөрмәтли белде. Бүләкләнгәннәр арасында тракторлар бригадасы бригадиры Д.Б.Алтынов, Боек Ватан сугышында катнашкан механизатор Б.З.Иртуганов, машина йортүче Р.А.Иртуганов, сыер савучылар М.А.Байчурина, Г.А.Неверова исеemdә калган. Житәкчеләр үзен дә, Р.К.Вергасовны, ирешкән дәрәжәләрен югары бәяләп, «Мордовиянен атказанган авыл хужалыгы хезмәткәре» дигән исем бирделәр. Башка югары бүләкләре һәм грамоталары да күп анын.

Замана үзгәрде һәм ул да эш урынын үзгәртте. 2000 елдан алып Р.К.Вергасов район администрациясендә оештыру бүлегә модире буларак хезмәтен дәвам итә. Шул вакытта ул, районда бердән-бер буларак, башкалабыз Сарансктан «Юлдаш» газетасын яздырып ала иде. Бу газетаны ул мина укырга биреп килде һәм миннән, Мордовия халкы

Атюрьево районы эшләре турында белсеннәр дип, мөкалә язып жибәрергә кушты. Шулай мин «Юлдаш»ка юлдаш булдым. Әле генә район ветераннары Советында очраттым Раис Каюм улын нәм 2017нче елны ана 70 яшь тулганын исемә тошердем. Хөрмәткә лаеклы кешенен бу датасы тагы бер тапкыр тормыш баскычларын, хезмәт биографиясен искә алырга сәбәп булды нәм кулыма каләм алдым.

Раис Каюмовичнын балачагындагы эпизодлары күнеленен тирән почмагына уелып калган. Аралашканда алар турында еш сагына. Хәтердә калганнарынын берсендә: «1954 елны Түбән Пишләй гомуми топ мәктәбенен беренче сыйныфына укырга киттем. Ул вакыт мәктәптә барлыгы 100 укучы белем ала иде. Ә беренчеләргә 14ән килдек. Хәзер безнен авылда башлангыч мәктәп юк, чонки балалар юк. Күнелсез күренеш, чонки Россиянен тамыры нәкъ авылларда яши, нәкъ анда барлык халыкнын милли традицияләре, мәдәнияты. Шөнәр шартларында уртача россиялеләр тәрбияләнә», - дип кайгырткан фикерләре истә.

Бу ирнен тышкы кыяфә-теннән үк сабыр кеше булуы күренеп тора. Ул куелган максатына ирешер очен бар кочен куя. Улына топ тәрбия кыйммәтләрен әнисе бирде. Ул улын хезмәтне яратырга, нәрвакыт эшне жиренә житкереп башкарырга, алда куелган максатларга ирешергә ойрәтте дә. Р.К.Вергасов белән аралашканда, ул бүген гаилә тәрбиясенен кыйммәтләрен югалтып киләбез, ди. Традиция буенча, гадәти татар гаиләсендә элек биш баладан артыграк була иде. Шул күпбалалы гаиләдә бер-берен очен жаваплылык, ярдәмчелек тәрбияләнәп килде. Гаиләдә тәрбияләнгән бу кешелеклелек сыйфатлары Раис Каюм улына бар урында унышлы булырга ярдәм итте: гел бишле билгеләренә Стрельников урта мәктәбен тәмамларга, Ватаны сакчысы буларак мактаулы исем яуларга. Шәхси тормышында да унышлы ул. Менә инде 40 ел буена тормыш иптәше Лидия Михайловна (укытучы) белән бергә бәхетлеләр. Алар оч кыз тәрбияләп үстерделәр, югары белем биреп олы тормыш юлына чыгарып жибәрделәр.

Ул таләпчән, әмма гадел, дидем. Үз остендә Раис Каюм улы бүген дә эшли: янадан-яна идеялары булып тора. Халык кинәш очен анын янына килә. Минемчә, теләсә кайсы тормыш ситуациясендә ул дорес юл таба. Шуна да коллегалары, халык аны белә, хөрмәт итә.

Владимир Ермашев